

**PREVIZIUNI CU PRIVIRE LA EVOLUȚIA MEDIULUI DE
SECURITATE AL ZONEI EXTINSE A MĂRII NEGRE**

**FORECASTS REGARDING THE EVOLUTION OF THE SECURITY
ENVIRONMENT OF THE GREATER BLACK SEA REGION**

Col. (r) prof. univ. dr. ing. Eugen SITEANU**
Col. drd. Nicolae ZAVERGIU *

Rezumat: *Lucrarea analizează condițiile trecute și actuale ale securității din ZEMN, precum și ale securității europene și tendințele de evoluție ale mediului European de securitate. Articolul include aspecte privind rolul UE în mediul de securitate al acestei zone (regiuni), precum și analiza principalelor crize și provocări cu care zona (regiunea) se confruntă atât pe plan intern, cât și extern. Astfel, imaginea descrisă este aceea a unei zone (regiuni) caracterizată prin câteva vulnerabilități, dar cu potențialul/posibilitatea adaptării la noul mediu de securitate al zonei Mării Negre. În acest context, noi analizăm interferența unor culturi și religii, importanța economică a acestei zone (regiuni), impactul ocupării Crimeei de către Rusia, necesitatea întăririi frontierei estice a UE, imigrația ilegală și perpetuarea conflictelor înghețate în zonă (regiune). Noi evaluăm raporturile actuale și viitoare de forțe și prezentăm unele sugestii pentru o soluție alternativă la conflictul/confruntarea militar(ă) dintre NATO și Rusia. Cursa înarmărilor dintre Federația Rusă și SUA reprezintă un risc și o amenințare majoră în ZEMN. Criza regională a creat mari tensiuni în ZEMN.*

Cuvinte-cheie: *mediul de securitate, Zona Extinsă a Mării Negre, securitate europeană, tendințele evoluției, Federația Rusă, SUA.*

Abstract: *This paper analyzes the past and current security conditions in the Black Sea Extended Area (Region) as well as the European security and environments evolution trends. The article includes aspects related to the role of EU in this Area (Region) security environment as well as an analysis of the main crises and challenges the Area (Region) faces both internally and externally. Thus, the image delineated is that of an Area characterized by some vulnerabilities, but with potential to adapt to the new security environment of Black Sea Area. In this context, we analyze the blending of many cultures and religions, the economic importance of this Area (Region), the impact of Russian occupation of Crimea, the necessity of strengthening the Eastern Border of EU, the illegal immigration, and the perpetuation of the frozen conflicts in the Area (Region). We evaluate the current and future relations of forces and present suggestions for an alternative solution to military conflict between NATO and Russia.*

** Prof. univ. dr., membru corespondent al Academiei Oamenilor de Știință din România, E-mail: esiteanu@yahoo.com

* Doctorand Academia Națională de Informații "Mihai Viteazul", E-mail: nicu.zavergiu@yahoo.com

Arms race between Russian Federation and USA is a risk and a threat to the security of the Black Sea Region. The regional crisis has created deep tensions in the Greater Black Sea Region.

Keywords: security environment, Black Sea Extended Area, European security, evolution trends, Russian Federation, USA

Introducere

Progresele remarcabile, chiar uriașe, pe care le-a realizat umanitatea în domeniul tehnologiei în aceste decenii nu au condus nici la soluționarea conflictelor dintre civilizațiile Planetei Albastre, nici la creșterea nivelului de securitate internațională. Ba, dimpotrivă, lumea este divizată parcă mai mult ca niciodată între bogați și săraci, cei săraci fiind din ce în ce mai mulți, de ordinul miliardelor, care trăiesc sub spectrul foamei. Astăzi, un grup de oameni consideră că războiul și foamea sunt deosebit de rentabile pentru profitul uriaș pe care îl realizează. Pentru aceasta, sunt declanșate crize și războaie din diverse motive: etnice, religioase ori politice¹⁰.

O mulțime de organizații nonguvernamentale și de rețele, de organizații secrete, de corporații transnaționale, de instituții financiare, de state și de actori nonstatali vor neapărat să conducă și să stăpânească lumea întreagă¹¹. Tot la fel și terorismul internațional, care a declanșat războiul terorist împotriva Statelor Unite ale Americii, la 11 septembrie 2001. Cei care se află la butoanele acestui fenomen vor să stăpânească lumea. Iar formulele prin care își pun în aplicare politicile și strategiile lor antioccidentale sunt extrem de întinse și de agresive. Ultima invenție în materie este crearea, mai exact, re-crearea Statului Islamic (SI), a unui mare califat islamic, bineînțeles mondial. Teroriștii ce aparțin Al Qaeda din Afganistan, din Cecenia, din Bosnia, din nordul Africii și din Europa s-au adunat în Siria și Irak și au înființat deja Statul Islamic (SI), preluând cu forța o parte din teritoriile acestor țări. Dar proiectul SI vizează nu doar aceste țări, ci și Nordul Africii, întregul Orient Mijlociu și Apropiat, o mare parte din continentul european și din cel asiatic. Desigur, SI acționează în zona în care dorește să reînvie califatul de odinioară sau să realizeze unul și mai mare, care, eventual, să cuprindă o parte însemnată din globul pământesc. În fond, civilizația islamică are deja peste un miliard de oameni. Însă marea amenințare pe care o constituie SI este doar una dintre marile amenințări pe care le generează procesul de globalizare, mai exact, confiscarea de către anumite cercuri de interes a procesului globalizării. Iar aceste amenințări sunt uriașe. Iată doar câteva dintre ele:

- corupția endemică, extinsă la nivelul întregii planete;
- recrudescența paradisurilor fiscale;

¹⁰ Sylvie Brunel, *Nourrir le monde, vaincre la faim*, Editura Larousse, 2009.

¹¹ Gheorghe Văduva, *Terorismul, azi*, Revista de Științe Militare, Nr 4/2016, p. 5.

- recrudescența ocultismului strategic;
- înarmarea excesivă a marilor puteri nucleare și re poziționarea forțelor și mijloacelor atât în cadrul actualului război hibrid, asimetric și continuu, cât și pentru o posibilă viitoare mare confruntare, în cadrul bătăliei petrolului, resurselor strategice, ciberspațiului sau apei.

În acest cadru global trebuie analizat mediul european de securitate. SI a determinat o enormă emigrație musulmană în Occident, unde au năvălit milioane de musulmani. Este foarte clar că, profitând de acest exod nemaîntâlnit în istorie, au intrat în țările occidentale și în alte state europene numeroase echipe de teroriști, inclusiv în Federația Rusă. Este vorba de gherila teroristă care s-a răspândit aproape în întreaga Europă. Am constatat că, în ultimii ani, SI, stat terorist, redesenează frontierele Orientului Mijlociu, fiind sponsorizat din belșung de câteva state (Kuweit, Arabia Saudită, Qatar și altele). Și în Europa s-a creat un stat musulman, Kosovo, care nu este însă recunoscut de România, deoarece teritoriul respectiv a fost rupt dintr-o țară suverană (Serbia) prin acțiunile teroriste ale unei armate ilegale (AEK – Armata de Eliberare din Kosovo) și ale mujahedinilor veniți din lumea musulmană să lupte în anii 1992-1995 în țările exiugoslave, inclusiv pe teritoriul Serbiei. În Albania, Bosnia-Herțegovina, Kosovo etc., s-a înființat organizația teroristă Al Qaeda Albă răspândită azi în aproape toată Europa. Cele relatate până aici s-au produs și din cauza unor erori ale conducătorilor statelor occidentale, pe baza cărora s-au creat Statul Islamic și Kosovo, ultimul fiind un precedent regretabil de care a profitat recent Rusia pentru a anexa Crimeea utilizând „modelul Kosovo”.

Statul Islamic s-a aprovizionat din depozitele de armament siriene și irakiene și a înregimentat o mulțime de mujahedini din armatele Siriei, Libiei și Irakului. La un moment, dat SI deținea un teritoriu de aproximativ 100 000 de kilometri pătrați, dar, în urma pierderilor teritoriale, mai are acum o suprafață de circa 70 000 de kilometri pătrați. Statul Islamic luptă pentru a anexa teritoriile din Iordania, Liban și chiar din Israel pentru a înființa Califatul Mondial care să anexeze și teritoriile din China, India etc. Extinderea fulminantă a Statului Islamic în Irak și Siria a avut mai multe cauze printre care și eșecul Statelor Unite și al altor state occidentale în rezolvarea problemelor de securitate internațională și în instaurarea unei noi ordini mondiale prin atacarea unor state din Orientul Mijlociu și nordul Africii, în primul rând a Irakului.

Unii autori¹² preciază că Islamul reprezintă o religie ofensivă în plină expansiune – islamismul -, în timp ce „creștinismul este slab”. Dacă se va menține același nivel de imigrare musulmană în Europa, până la sfârșitul acestui secol se va crea „Eurabia”¹³, adică a unui stat musulman în UE. Peter Mansfield¹⁴ consideră că atât

¹² Anghel Andreescu, Cătălin Enuță, *Terorismul Mileniului 3*, Editura SITECH, Craiova, 2017, p. 42.

¹³ Idem.

¹⁴ Mansfield, P., *O istorie a Orientului Mijlociu*, Editura Humanitas, București, 2015.

SUA, cât și UE nu s-au angajat pentru a stopa războiul „din Siria și Irak, iar Rusia și Iranul l-au sprijinit pe Assad”.

Politicile și strategiile occidentale (îndeosebi americane) de învrăjbire și divizare a Orientului Mijlociu, de creare a unor conflicte și chiar de înarmare, de sprijinire și susținere a opozanților au avut efecte extrem de complexe, primul dintre acestea fiind recrudescența extremismului musulman și, pe această bază, chiar apariția SI. „Primăvara arabă” și războiul din Siria sunt, între altele, și efecte ale acestor politici și strategii nechibzuite.

Din cauza războiului sau războaielor din Orientul Mijlociu și din Orientul Apropiat, au imigrat în UE aproape zece milioane de musulmani. Din informațiile provenite de la Europol, rezultă că, anual, intră ilegal în UE peste jumătate de milion de refugiați, ca urmare a „muncii” unui număr de aproximativ 30 000 de traficanți de carne vie, „din care 3000 numai în Marea Mediterană”¹⁵.

În Europa s-au infiltrat, folosind fluxurile migratoare, mii de teroristi islamici, probabil cu scopul de a lupta pentru cucerirea din interior a UE¹⁶. Rezultă că statele membre UE trebuie să aplice cu fermitate legislația europeană pentru a nu mai permite intrarea ilegală a imigranților pe teritoriul UE și chiar pentru stoparea acestor valuri migratoare. În caz contrar, în următorii câțiva ani vor continua să intre în UE milioane de imigranți iar starea de insecuritate va continua să crească, ajungând la cote insuportabile pentru cetățenii Uniunii Europene, deoarece „*cele 4 state eșuate, care totuși puteau ține pe loc populația, au dispărut...*”¹⁷. Statele membre UE fie nu au înțeles la timp această amenințare, fie au tratat-o cu superficialitate. Dar situația actuală poate fi privită și ca un efect de bumerang, ca un efect direct al politicilor și strategiilor occidentale de divizare, învrăjbire și dominare a Orientului Mijlociu și Orientului Apropiat.

Mai mult, dacă s-ar fi aplecat la timp asupra marilor probleme care frământă omenirea și ar fi ieșit măcar pentru o clipă din cetatea lor de libertate condiționată, statele europene ar fi înțeles pericolul și ar fi făcut tot posibilul pentru a opri războaiele din Orientul Mijlociu și din Orientul Apropiat și pentru a sprijini statele de aici să trăiască în liniște și pace. Este clar că statele UE n-au elaborat la timp o strategie de securitate viabilă, care, dacă ar fi fost aplicată cu hotărâre, ar fi putut opri la timp valurile de refugiați. Mai mult, cancelarul Germaniei, spre exemplu, a invitat migrații din Orientul Mijlociu să vină la muncă în Germania, iar acum această țară are vreo 7

¹⁵ Anghel Andreescu, Cătălin Enuță, *op. cit.*, p. 42.

¹⁶ Ibidem, p. 43

¹⁷ Ibidem, p. 43

milioane de imigranți musulmani, la fel ca și Franța. Aceste milioane vor redesena hărțile Europei.¹⁸

În România, astăzi, când concepem acest articol, nr. de imigranți anual este mult mai mic decât în celelalte state ale UE, dar peste câteva luni considerăm că fluxul de imigranți va crește rapid și se va vorbi de numărul lunar de imigranți, ba chiar și de numărul zilnic al acestora, care vor veni în România dinspre Marea Neagră. Aceasta este însă previziunea noastră, care nu dorim să se adevărească.

Dinamica mediului de securitate în Zona Extinsă a Mării Negre

Statele europene nu au înțeles la timp sau nu au vrut să înțeleagă că musulmanii vor veni în Europa nu pentru a se integra în sistemul de valori occidentale, ci pentru a supraviețui. Iar supraviețuirea, pentru cei care se roagă la Alah de trei ori pe zi, nu înseamnă societate Laică, nu înseamnă pâine și apă, ci credință, islamism, valori musulmane. Ei au emigrat în Europa împreună cu religia lor, cu Sharia și cu Coranul și nu se vor despărți niciodată de ele. Iar pe acest fond, luptătorii SI și jihadiștii de pretutindeni au trecut la acțiuni extreme, foarte greu de prevenit și de contracarat. Pentru că, în războiul lor cu civilizația occidentală, omul nu este valoare supremă, ci armă.

Încet, încet, dacă nu se iau măsuri urgente, această realitate va cuprinde mai întâi întregul continent european și, legat strâns de aceasta, Rusia, Turcia, Asia Centrală și chiar Extremul Orient.

În acest context european, se propune să se analizeze și evoluția mediului de securitate al Zonei Extinse a Mării Negre (ZEMN) și să se facă previziuni. Analiza tendințelor de evoluție a acestui mediu se poate face pornind de la caracteristicile sale principale și, în primul rând, de la amenințările și pericolele din această zonă, de la principalele crize și provocări cu care se confruntă statele din ZEMN, dar și de la noile provocări ale securității interne în Uniunea Europeană.¹⁹ Statele UE din această zonă au o serie de vulnerabilități, dar totodată dispun și de un mare potențial de adaptare la mediul internațional de securitate, întrucât nu sunt încă prizoniere concepțiilor occidentale cu privire la civilizația musulmană și au experiența istorică a războiului cu ea și a conviețuirii cu ea.

Din cauza stopării intrării imigranților în UE prin Macedonia și Grecia, traficul refugiaților din nordul Africii și Orientul Mijlociu s-a mutat de curând prin Turcia și Marea Neagră spre România. Această amenințare este cât se poate de reală, pentru că emigranții care fug din Irak și din Siria nu au o cale de deplasare mai favorabilă.

¹⁸ Paul Dobrescu, *Crizele după criză. O lume fără busolă și fără hegemaon*, Editura Litera, București, 2016, p. 227.

¹⁹ Eduard Paul Petrescu, *Provocări ale sec. în Uniunea Europeană*, în Revista de investigare a criminalității Vol. VIII/2015, Editura Universul juridic (ISSN 1844-7945) - Secțiunea Poliție (23 oct. 2015).

ZEMN reprezintă o frontieră de separare dar și de apropiere dintre civilizații diferite, dintre creștinism și islam care poate favoriza un realism potrivit, dar și degenera oricând în crize și conflicte. Din punct de vedere al raportului de forțe în Marea Neagră, se constată că NATO are trei țări riverane (România, Bulgaria și Turcia), iar Rusia, care este deasemenea țară riverană, este în opoziție cu obiectivele și scopurile Alianței; celelalte două țări riverane sunt Ucraina și Georgia care, însă, spre deosebire de Rusia, și-au manifestat dorința de a adera la NATO și la UE. Războiul civil din Ucraina se poate transforma în extremis și prin nebunia unor decidenți, într-un război SUA (NATO)-Federația Rusă, cu consecințe dezastruoase pentru forțele care se vor confrunta. De aceea, noi, românii, ar trebui să ne exprimăm tranșant convingerea că o alternativă la război, favorabilă pentru toate statele din ZEMN, ar fi cooperarea diplomatică, economică și militară între toate țările, pentru ca această zonă să asigure o dezvoltare durabilă, precum și stabilitatea și securitatea atât de necesare în această eră a conflictelor interminabile. Gestionarea realistă a crizelor și conflictelor înghețate din ZEMN ar conduce la oprirea procesului de transformare a respectivelor conflicte militare într-un război devastator, dacă avem în vedere că în zona Mării Negre există forțe armate înzestrate cu o mare cantitate și diversitate de echipamente militare clasice și nucleare. Iată de ce este nevoie, și pentru ZEMN, de o strategie comună (NATO și UE) coerentă și înțeleaptă și care să dirijeze toate eforturile pentru conservarea unor relații de colaborare dintre UE și Rusia și evident dintre NATO și Rusia, în scopul afirmării democrației, stabilității, securității și prosperității statelor din ZEMN. De fapt, România și Bulgaria nu au un potențial militar favorabil în cazul unei confruntări cu Rusia care are un potențial ofensiv formidabil în Marea Neagră. Raportul de forțe dintre cele două țări UE riverane la Marea Neagră și Rusia este net în defavoarea lor atât din punct de vedere al navelor de suprafață, submarinelor, cât și al mijloacelor de apărare a litoralului. Navele și avioanele purtătoare de rachete rusești din bazinul Mării Negre, plus rachetele Iskander amplasate de ruși în Crimeea, țin sub control tot litoralul Mării Negre. De asemenea, Rusia urmează să mai producă încă 18 nave de luptă, peste 3 ani, și noi submarine de ultimă generație.²⁰ În plus, forțele NATO sunt dezavantajate și de Convenția de la Montreux conform căreia navele militare ale statelor neriverane care intră în Marea Neagră nu au dreptul să staționeze decât maxim 21 de zile.

Strategia europeană de securitate din anul 2003 pornea de la ipoteza că „Europa nu a fost niciodată atât de prosperă, atât de sigură și atât de liberă”, dar azi UE nu mai este nici atât de sigură și nici atât de prosperă, ca în urmă cu 13-14 ani. În analiza noastră, trebuie să avem în vedere că, în anii 2007-2008, s-a declanșat criza economico-financiară, care a subminat fundamentul construcției UE prin crizele din

²⁰ Alexandru Plăviciușu, *Marea Neagră - raport de forțe*, Revista de Științe Militare, Nr. 3/2016, p. 148.

domeniul social, politic și militar. Crizele statelor UE de la granițele de sud și est ale Uniunii au fost mai puternice decât cele ale statelor occidentale din cauza crizei ucrainene, adică a războiului hibrid declanșat în această țară. Milioanele de imigranți musulmani, care au trecut frontierele UE în ultimii trei ani, au determinat două poziții antagonice ale statelor membre UE²¹: cele care au fost de acord să primească imigranții în număr mare²² și cele care nu au acceptat decât un număr mic de imigranți. Printre refugiați, așa cum am subliniat și mai sus, s-au strecurat și teroriști, astfel încât, la 13 noiembrie 2015 (în Franța) și la 22 martie 2016 (în Bruxelles), precum și cele din perioada martie – august 2017 din Marea Britanie, Suedia, Spania, Franța, s-au produs atacuri teroriste ale SI cu sute de morți și răniți. Acest mediu de securitate instabil și nesigur a exercitat presiuni asupra instituțiilor UE care suferă azi transformări radicale fiind nevoite să adopte o nouă strategie de securitate viabilă și oportună și care să stea la baza gestionării cu succes a „consecințelor șirului complex de crize”²³. Din cauza amenințării crescătoare a valului de imigranți musulmani, UE trebuie să-și asume o mai mare responsabilitate față de securitatea statelor membre (Ungaria s-a înconjurat de garduri înalte) și de securitatea vecinătății apropiate. În urma atacurilor teroriste din noiembrie 2015, Franța a făcut apel la articolul 42 al Tratatului de la Lisabona și a invocat clauza asistenței mutuale, adică o clauză care nu cerea implicarea NATO și SUA, ci implica construirea de către UE a unui context favorabil în domeniul securității și apărării în care Franța să joace un rol de lider al Uniunii.

Franța ar fi putut să solicite punerea în aplicare a articolului 5 din Tratatul de la Washington și ajutorul celorlalte state membre NATO în conformitate cu articolul 51 din Carta ONU. Ca răspuns la atacurile teroriste Franța a cerut statelor UE să acționeze în sprijinul securității pentru a dezvolta mijloacele militare NATO și a mări bugetele pentru a face investiții în echipamente militare. Deci, se observă în final și o tendință a UE de a pune în practică hotărârea summitului din Țara Galilor și de a mări capacitatea de acționare în domeniul militar. Aceasta înseamnă înarmarea, adică asumare a unei realități care include și o temeinică pregătire pentru un eventual război. Desigur, și altul decât cel care există deja. În privința mediului de securitate al ZEMN s-a constatat înăsprirea relațiilor dintre UE și Rusia, deși securitatea energetică a țărilor UE depinde, în mare parte, de Federația Rusă. Statele membre UE din această zonă au tendința de a mări bugetele militare pentru a dezvolta capacități militare și a face investiții în echipamente militare, ca urmare a crizei ucrainiene și a degradării grave a mediului de securitate. În plus, pentru creșterea securității energetice, UE face eforturi pentru

²¹ Paul Dobrescu, *op. cit.*, p 227

²² Stan Anton, *Evoluții posibile ale mediului european de securitate în perspectiva preluării președinției Consiliului UE de către România (iulie – decembrie 2019)*, Revista de Științe Militare, Nr 3/2016, p 121.

²³ Idem.

creșterea independenței europene față de Rusia prin „investiții în infrastructuri de transport și depozitare a hidrocarburilor, diversificarea surselor de import a acestora, măsuri de eficientizare a consumului de resurse energetice, măsuri de diversificare a tipurilor de surse energetice”²⁴. După summitul de la Vilnius și fenomenul Maidan, s-a declanșat criza ucraineană și apoi s-a produs anexarea Crimeei la Federația Rusă, ceea ce a demonstrat eșuarea PEV²⁵. Revoltele „primăverii arabe” din statele Africii de Nord și cele din Orientul Mijlociu au fost și ele sortite eșecului, ceea ce denotă o eșuare politică pe toate liniile politicii externe a UE în acele state. Efectul catastrofal a fost criza refugiaților din statele menționate și imposibilitatea gestionării fluxului imens de imigranți de către UE. Politica Spațiului Schengen a fost, la rândul ei, și ea pusă sub semnul întrebării deoarece este posibilă dispariția în curând a acestui Spațiu, care nu mai funcționează conform acquis-ului European și care, oricum, împărțea țările UE în două categorii. Astfel, UE nu mai poate face față la creșterea numărului de refugiați, imigranți ilegali și azilanți și în curând s-ar putea lua măsuri severe de întoarcere a acestora, adică de trimitere înapoi peste frontierele UE a acestor refugiați. Apreciem că această criză a refugiaților este și rămâne în continuare o cauză a destabilizării UE, care amenință libera circulație a persoanelor. Este în continuare de așteptat că noile valuri de refugiați să provoace conflicte între cetățenii Uniunii și imigranți, dar și reactivarea naționalismului extrem, din cauza exploziei criminalității în statele membre UE; este posibil să fie reluat controlul la frontiere în Spațiul Schengen, ba chiar să dispară Acordul Schengen. Amenințările complexe vor putea pune în pericol securitatea UE și, prin urmare, și securitatea ZEMN.

Nevoia unor măsuri temeinice

În zona Mării Negre securitatea UE este amenințată din ce în ce mai mult de către Federația Rusă, dar și de actori non-statali. Dispunerea față în față de o parte și de alta a axului Marea Neagră – Marea Baltică, a unor forțe NATO și a unor dispozitive rusești, oricât ar fi ele de simbolice, reprezintă un efect de insecuritate al unor decizii cel puțin neînțelepte. Pentru că încordarea relațiilor dintre Rusia și Occident, într-o perioadă când crizele financiare și identitare nu se mai termină este un lucru foarte grav. Riscurile și amenințările din ZEMN se modifică rapid, evoluează într-o manieră periculoasă și suferă mutații imprevizibile în fața cărora autoritățile UE trebuie să dea dovadă de multă fermitate și flexibilitate în gestionare și o continuă adaptare a formelor, forțelor și mijloacelor de prevenire și combatere a lor. A venit momentul ca UE să treacă de la o politică de reacție, de răspuns la pericole, la o politică proactivă, adică la o politică inspirată, inclusiv în cazul izbucnirii unui conflict teritorial la granița de răsărit a Uniunii. Este evident că nici-un stat membru UE din ZEMN nu poate să-și

²⁴ Stan Anton, *op. cit.*, p. 122

²⁵ Politica Europeană de Vecinătate

asigure de unul singur securitatea națională, ci numai în comun cu ceilalți membrii ai Uniunii și cu NATO, pentru că nici unul nu dispune de surse de putere ca cele ale SUA. De aceea, pentru abordarea crizei ucrainiene sau a celei generate de apariția statului islamic, toate statele UE sunt nevoite să acționeze în comun într-un cadru coerent, eficient și eficace pe care îl poate conferi coeziunea de care are nevoie Uniunea.

Astăzi, statele membre UE din ZEMN au mare nevoie de ajutorul SUA pentru a-și întări securitatea și capacitatea de apărare, deoarece ajutorul autorităților UE întârzie de mult timp deși promisiuni au fost făcute, dar cu vorbe nu se poate asigura securitatea și apărarea statelor UE de la periferia Uniunii. Constatăm că unele dintre state UE din zonă, printre care și România, au uitat că sunt state suverane, iar suveranitatea, chiar dacă, azi, se bazează pe interdependență, înseamnă și un concept viguros și temeinic susținut de apărarea națională. Observăm cu surprindere și îngrijorare cum cetățenii europeni, mai bine zis, cum unii dintre ei își neagă sau își uită tradiția și cultura europeană și adoptă o cultură orientală; unii chiar se dezică de creștinism, își reneagă trecutul glorios care le-a asigurat forța, legitimitatea și identitatea. Ba, mai mult, alții renunță la catolicism sau în general la Creștinism în favoarea islamismului, căci există cetățeni europeni care au trecut la religia musulmană chiar la forma extremistă a acesteia și au devenit teroriști musulmani, adică mujahedini. Faptul acesta stupefiant de a-și părăsi identitatea, de a-și renege credința, de a renunța la creștinism și la cultura și identitatea lor subminează, credem noi, înseși valorile care legitimează existența UE. De aceea, în opinia noastră, suntem de părere că ar trebui reintrodusă religia în școli, întrucât în timp ce unii dintre cetățenii Uniunii își neagă originea sau devin indiferenți față de ea, față de istoria și rădăcinile lor, comunitatea musulmană din Europa își conservă și își impune de multe ori cu violență propria identitate.²⁶ „Psihologia ne învață că cel care duce o identitate puternică și-o va impune asupra celui care are o identitate confuză”²⁷. Dacă, dintr-o gravă eroare, UE își va renege istoria și religia creștină, precum și cultura ei, Uniunea va intra în disoluție. Iată de ce ne exprimăm convingerea că UE trebuie să elaboreze o strategie optimă pentru contracararea imigrației musulmane și pentru salvagardarea Uniunii, cu atât mai mult cu cât unii musulmani europeni se duc să lupte de partea teroriștilor din Statul Islamic, din Afganistan, din Irak și din Siria.

Desigur UE este o comunitate laică, nu religioasă, iar întoarcerea la vremea inchiziției, a cruciadelor și a războaielor religioase ar fi un foarte mare regres al civilizației europene, o civilizație foarte solidă, care a evoluat de la cutume la cogniție, de la dogme la știință și conștiință.

²⁶ Anghel Andreescu, Cătălin Enuță, *op. cit.*, p. 54.

²⁷ Idem.

Dacă autoritățile UE nu reușesc să crească urgent coeziunea statelor membre, respectând etica conducerii democratice a Uniunii și să stopeze tendințele dictatoriale ale unor state membre care nu vor să fie egale cu celelate, atunci previziunea islamizării UE în următoarele trei decenii nu ar fi departe de adevăr, adică ar fi posibilă islamizarea Europei peste vreo 30-40 de ani și transformarea ei în Eurabia. Deja sunt 7 milioane de musulmani atât în Franța, cât și în Germania, două milioane în Belgia, precum și în Olanda, câte un milion în Spania și în Italia; nu mai vorbim despre statele musulmane (Bosnia, Kosovo și Albania). Să nu uităm însă de Turcia care are acum 100 de milioane de musulmani și care în două- trei decenii se va apropia de 200 de milioane. Dar ce face UE în fața acestor evidențe terifiante? Păi abordează islamizarea Europei într-o anumită manieră de bonton, cu ezitări și o toleranță excesivă în timp ce împotriva noastră, a românilor, adoptă o atitudine plină de intransigență, de severitate, de excludere și de critică exagerată, ajungând până la nerecunoașterea voturilor a milioane de români care cereau demiterea președintelui deoarece încălcase în mod grav și în repetate rânduri Constituția României. Cu o astfel de mentalitate și atitudine duplicitară și păguboasă, Franța, peste un sfert de secol, ar putea deveni o republică islamică. Până și Rusia, conform unor previziuni, peste trei decenii va avea 25% din cetățeni musulmani. Prin anul 2035, jumătate din populația Olandei va fi musulmană. „Permiterea imigranților să intre în Europa poate însemna sinucidere pe termen lung, aceștia riscă să devină majoritari pe continent.”²⁸ Dacă Angela Merkel, David Cameron și Sarkozy au recunoscut că multiculturalismul a eșuat în UE, atunci de ce oare nu s-au luat măsuri ferme de salvare a civilizației europene?

În concluzie, UE și evident toate statele membre nu mai pot supraviețui fără o întoarcere rezonabilă la valorile creștine, ceea ce presupune ca șefii bisericilor catolice, ortodoxe, protestante și așa mai departe să se sfătuiască și să adopte în consens cele mai potrivite măsuri pentru salvarea Europei creștine. Fără creștinism, Europa va muri spiritual, iar apoi și fizic. Ca urmare, salvarea Europei va veni atunci când UE se va transforma în Statele Unite Creștine. Acesta trebuie să fie răspunsul nostru, al cetățenilor europeni la solidaritatea islamiștilor și la atacurile terorismului musulman (mujahedinilor) ISIS (ISIL).

²⁸ Ibidem, p. 56.

BIBLIOGRAFIE

- ANDRESCU A., ENUȚĂ C., *Terorismul Mileniului 3*, Editura SITECH, Craiova, 2017;
- BRUNEL S., *Nourrir le monde, vaincre la faim*, Editura Larousse, 2009;
- DOBRESCU P., *Crizele după criză. O lume fără busolă și fără hegemon*, Editura Litera, București, 2016;
- MANSFIELD, P., *O istorie a Orientului Mijlociu*, Editura Humanitas, București, 2015;
- PLĂVICIOSU AL., *Marea Neagră - raport de forțe*, Revista de Științe Militare, Nr. 3/2016;
- STAN A., *Evoluții posibile ale mediului european de securitate în perspectiva preluării președinției Consiliului UE de către România (iulie – decembrie 2019)*, Revista de Științe Militare, Nr 3/2016;
- VĂDUVA G., *Terorismul, azi*, Revista de Științe Militare, Nr 4/2016.

